

ДР БОРИСАВ ИГЊАТОВИЋ (1903—1986)

На дан 20. III 1986. преминуо је у Херцег-Новом адвокат доктор правних наука Борисав Игњатовић, који је, колико је садашњој генерацији наставника нашег Факултета познато, био најстарији докторанд на Правном факултету у Београду. Рођен је 25. III 1903. године у селу Комаране (сада општина Рековац), а докторску дисертацију *Адвокат као бранилац окривљеног* одбранио је 22. III 1985., три дана пре свога осамдесет и другог рођендана. У утакмици између његове тежње да стигне до научних врхунаца означених докторатом наука и између смрћу ограниченог људског века, његова племенита тежња предухитрила је смрт, али је ова ипак сугстигла доктора Игњатовића два дана пре истека једне године од успешне одбране докторске дисертације пред комисијом београдског Правног факултета.

Борисав Игњатовић се у младости бавио земљорадњом, па се по одслуженом војном року запослио као општински службеник. Стално је тежио да усавршава своје школско и опште образовање. Године 1936. долази у Београд и запошљава се у Занатској комори. Његова жеља за писаним стваралаштвом изражава се кроз сарадњу у листовима „Занатлија“, „Задругар“ и „Глас пекара“. Ванредно учи гимназију и објављује књиге *Идеје водиле у задругарству* и *Пекарске набавне задруге*. Потом је ванредно студирао и дипломирао 1951. на Правном факултету у Београду. Од 1957. године па до смрти бави се адвокатуром, прво као приправник, а потом као адвокат у Београду, Добоју и Херцег-Новом.

Његовој љубави за писањем и публиковањем, адвокатура је пружила драгоцен материјал. Он и ту као и пре, али сада на један још потпунији начин, тежи да из праксе којом се бави извуче теоријске закључке и изврши научна уопштавања. Он тежи да и другима каже оно што је уочио и о чему је размишљао. Зато кроз пет књига названих *Убиства и одбране на суду* приказује случајеве из своје праксе, а то ће рећи — случајеве из живота.

У току адвокатског рада објавио је и три правне монографије. Њихови наслови су: *Нужна одбрана у теорији и пракси*, *Судска реторика* и *Професионални морал и кодекс адвокатске етике*. Пошто су теме из све ове три монографије биле обрађене стручно, уз коришћење знатне литературе и пошто су проблеми уочавани и развијани до разрешавања спорних појединости, а практично искуство је адвокату Игњатовићу омогућило да уочи и неке до тада мање запажене проблеме, њему је била одобрена израда докторске дисертације без стечене магистратуре и полагања усменог испита.

Борисав Игњатовић, иако је био у поодмаклим годинама и приближавао се преласку у девету деценију живота, својски је прионуо на писање своје докторске дисертације *Адвокат као бранилац окривљеног* за коју је прикупио доста материјала. Своју дисертацију схватио је првенствено као расправу о адвокатури, а затим као расправу о одбрани окривљеног. Истакао је да адвокат у кривичном поступку окривљеном треба да пружи не само правну него и моралну и психолошку помоћ. Обимни рад на 425 куцаних страница одликовао се свежином и оригиналношћу. Зато је приликом одбране докторске дисертације Комисија

констатовала да кандидат Борисав Игњатовић, иако не спада у оне младе научне раднике који израдом доктората бивају обучавани за свој будући научни рад, примером који даје својом вредноћом и љубављу за науком пружа такав подстицај младим људима заинтересованим за науку да је, поред осталог, и тиме реализована наставна функција Факултета у овом случају.

Тако је др Борисав Игњатовић, као најстарији докторанд, својим напором у позним годинама живота дао један несвакидашњи допринос оним вредностима којима Правни факултет у Београду служи већ скоро једно и по столеће.

Михајло Аћимовић